

عنوان مقاله: **بررسی اثر روزه بر اسیداوریک، مالونیل دی الدید و هموگلوبین گلیکوزیله در افراد دیابتی نوع دو**

نویسندگان: فرقانی بدرالملوک, کسایان نازیلا, زارع مریم, نوروزی آتوسا, امینی مسعود

چکیده :

مقدمه: در رابطه با اثرات روزه داری در بیماران دیابتی تاکنون مطالب متفاوتی منتشر شده است. لذا در این مطالعه بر آن شدیم تا اثر روزه داری در ماه رمضان را بر اسید اوریک خون به عنوان عاملی که بر مقاومت به انسولین موثر است، مالونیل دی آلدید به عنوان نمایه استرس اکسیداتیو و هموگلوبین گلیکوزیله به عنوان شاخص کنترل دیابت در افراد یابتی نوع ۲ بررسی نماییم. مواد و روش ها: این مطالعه از نوع کار آزمایشی بالینی بر ۲۰ بیمار دیابتی نوع ۲ (۱۴ زن و ۶ مرد) مراجعه کننده به مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم اصفهان در رمضان ۱۳۷۹ انجام شد. این بیماران هیچگونه محدودیتی برای گرفتن روزه در ماه رمضان نداشتند و از نظر وزن، قد، BMI, HbA1c, اسیداوریک، مالونیل دی آلدید (فاکتور MDA) سرم و عادات غذایی قبل و بعد از روزه داری مورد بررسی قرار گرفتند. بررسی غذایی بیماران با استفاده از فرم سه روزه مصرف غذایی به انضمام یکروزه خاطر غذایی و تست های بیوشیمیایی با روش کالریمتری انجام گردید. نتایج با استفاده از روش PAIREDT- TEST مورد آنالیز قرار گرفتند و $P < 0.05$ معنی دار تلقی گردید.

یافته ها: نتایج مطالعه نشان می دهد، میانگین سن در افراد مورد بررسی 49 ± 8 سال بود. میانگین مالونیل دی آلدید سرم در ابتدای مطالعه 0.94 ± 0.1 و در انتهای روزه داری 1 ± 0.4 بود که این اختلاف معنی دار نمی باشد. میانگین اسیداوریک بیماران قبل از ماه رمضان 5 ± 0.8 بود و در انتهای آن به 5.8 ± 0.9 افزایش یافت ($P=0.00$). میانگین HbA_{1c} در ابتدای مطالعه 9.5 ± 1.8 درصد بود که در انتها به 8.5 ± 1.3 درصد کاهش یافت ($P=0.01$). BMI اندکی کاهش و کالری اندکی افزایش نشان می دهد ولی این تغییرات معنی دار نمی باشد.

نتیجه گیری: مطالعه ما نشان داد که این مدت روزه داری تاثیر قابل ملاحظه ای بر فاکتور استرس اکسیداتیو ندارد ولی باعث افزایش اسیداوریک خون می شود. از آنجایی که کاهش مختصر BMI با توجه به همین عامل مربوط شود که بایستی به آن توجه گردد. کاهش HbA_{1c} در این مطالعه قابل ملاحظه است که نیاز به مطالعات بیشتر دارد.

Journal: IRANIAN JOURNAL OF ENDOCRINOLOGY AND METABOLISM (IJEM) FALL 2001, Volume 3, Number (SUPPLEMENT CONGRESS ON HEALTH AND RAMADAN); Page(s) 9 To 9.

Paper: THE EFFECT OF RAMADAN FASTING ON SERUM URIC ACID, GLYCOSYLATED HEMOGLOBIN AND MALONYL DIALDEHYDE IN TYPE 2 DIABETIC PATIENTS

Author(s): FORGHANI B., KASSAIAN N., ZARE M., NOROOZI A., AMINI M.

Abstract:

Introduction: There is different information about serum variable changes in Ramadan fasting specially in diabetic patients. So, this study has tried to investigate the influences of Ramadan fasting on serum uric acid as an agent affecting insulin resistance, serum malonyldialdehyde (MDA) as an indicator for oxidative stress and HbA_{1c} as an indicator for diabetes control in type 2 diabetic patients.

Material & Methods: The participants were 20 type 2 diabetic patients without any prohibition for fasting. The patients' food pattern, weight, Height, BMI, HbA_{1c}, MDA and uric acid were measured before and at the end of Ramadan. Paired t-test was used to compare the results and P<0.05 was considered significant. Results: MDA increased from 0.94±0.1 to 1±0.4 but the changes were not significant. Serum uric acid increased significantly from 5±0.8 to 5.8±0.9 mg/dl (P=0.00) but HbA_{1c} Decreased from 9.5±1.8 to 8.5±1.3 (p=0.01). Changes in BMI (decrease) and calorie intake (increase) were not significant.

Conclusion: Our results show that fasting in Ramadan does not influence oxidative stress. In spite of increase in calorie intake, the observed decrease in BMI can be caused by water loss. This can be the possible explanation for higher levels of uric acid after Ramadan fasting. More detailed studies were necessary to investigate the cause of decrease observed in HbA_{1c}.